

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petiristopne vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovoljlo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Narodnostna ideja.

—o.— Narodnostna ideja — napolnjuje v našem veku velik del mišljenja in teženja. Kakor močnejši vodotok se je razlila po državah, dosegla najskrivnejše strani prepregla vse s svojimi uplivi. Nove države je ustvarila moč zavesti, da rodovi, ki imajo jeden jezik, jednaka svojstva in teženja, spadajo vkupe, da jim je največ vspeha pod jednovito vlado, pod jednim žezlom. Na temelji narodnostne ideje so se vzdignila veličastna jedinstva rodov, ki so nekdanj razkosani bili in zato zmirom v nevarnosti za svojo eksistencijo, ne da bi tudi mogli razvijati svoje kulturne moči po zakonih in potrebah svoje individualnosti kot jeden vkupen narod. Narodnostna ideja priborila je sorodstvu in duševnim zvezam fizične zaslombe, garancije mejnarodnopravne. A kjer to ni bilo mogoče, kjer ni mogla prodreti navalov zemljepisne zgodovine, tam je stopila na krmilo in z vztrajnostjo je dosegla, da je krmilo države začelo kazati drugo pot, da so druga načela zavladala v državnem in javnem pravu. Kako zanimivo je delovala in še deluje narodna ideja v avstrijski naši državi! Ako se je interesanten in svojega dela veleveden imenovati smel Avstrije poklic, da je varovala in vladala po svojih pokrajinah tolikaj raznorodna in raznolična ljudstva v časih, ko si ta ljudstva neso še bila v svesti mejsobnih svojih razlik, koliko lepša, koliko zanimivejša je postala naših državnikov naloga, ko je Avstrijo prešinila narodna stvar! Ko so narodi v naši državi spoznali narodnost svojo in njeno vrednost, ko smo avstrijski Slovani začutili na sebi protinardne spono, ko se je boj mej privilegovanimi in zatiranimi vneti moral, tedaj je za avstrijsko vlado napočila doba težavnih a tudi častnih problemov, doba, ki do dandanes še nobenemu ministru ni donesla lovorjevega venca. To dolgo in mučno dobo zakrivila je vladujoča misel, da je narodna ideja sovražnica Avstrije, da je za našo državo nesreča, ako so njeni narodi sebe zavedajo in živeti jamejo po narodnosti svoji. Ko je prav za prav poklic države dobil svojo prekrasno vsebino, ko so se namreč slovanski narodi pokazali vsak s svojo individualnostjo in prosili zanjo državnega varstva, tedaj so nam naši državniki zatajili zgodovinski poklic Avstrije

in z naredbami svojimi izraževali, da je ves drugačen njen namen. Narodnostnega gibanja neso hoteli pripoznati in uvaževati, Avstrije neso zmatrali za zaščitnico narodov, ki so kot narodi še-le sedaj se zavedati začeli. Toda narodna ideja je le naprej preobrazovala konkretno državo, da-si to ni bilo po volji vladujočim zastopnikom abstraktne državne ideje. Šibke narodne koreninice so se pomnoževale in širile svoj obseg, tudi po deblu so prišle narodne moči, dospale celo do najvišjih vrhov naše države! Nobena sila ni zamorila, kar se je porodilo narodnega v duši prebivalstva. In tako morala je država mej svoje volilne ideje vzprejeti tudi postulat narodne ideje, narodno enakopravnost. Posledice, ki po logiki in praktični rezoni izvirajo iz enakopravnostnega načela, utegnile bi narodom dati, kar jim je treba po njihovem narodnem programu. Toda na te doslednosti še vedno trdovratno tiščijo težke zapahe državniki naši! Koncesija, ki se je narodni ideji dala v osnovnih zakonih naše države, je malo več kot lupina brez jedra. Država naša se neče radikalizovati po potrebah svojih in po duhu časa, v katerem živimo. A dokler tega ni, ne bode se uresničilo zlato povelje presvetlega cesarja: Mir naredite mej Mojimi narodi! Le naprej bode trpela država in trpeli bodo narodi, če se bodo blage individualnosti v narodih mučile in zatirale. Napredna država se mora radikalizovati, ako neče, prisilili jo bodo k temu boji. Zmagala bode mogočna ideja, boji pa bodo na kvaro splošnosti in posamičnih narodov. Pri radikalizovanji ni treba, da bi država morala izgubiti svoja tla. Ali bi Avstrija stopila v svojo pogubo, če bi slovenske pokrajine preustrojila v zmislu slovenskega narodnega programa, če bi vsem Slovencem dala jedno upravo, jedno nadsoodišče? To ne bi bilo le posledica pripoznanega narodnega in enakopravnostnega načela, nego tudi velika olajšava za upravo in močna podpora državni celoti. Z narodnega, upravnega in državnoljubnega stališča smemo se boriti za upravno celoto slovenstva, za konečno to točko našega programa. Pri tem se nam ni ozirati na to, če naše teženje nema imena, ki bi bilo tudi drugej v rabi, če mi ne moremo subsumovati našega programa pod vsebino avtonomstva ali konservativstva. Praktični uspeh zahteva, da imamo praktičen program. Zato ponav-

ljamo, da se bode v Avstriji le tedaj rešilo vprašanje narodnosti, miru in napredka, kadar se bode njen organizem radikalizoval po razmerah in potrebah posamičnih narodov. Razmere Slovanov avstrijskih pa nikjer ne zahtevajo rušenja in škode za državo, niti tako globokih reform, kakor si jih želijo in za bodočnost domišljujejo nemško-narodni politiki. Le-ti nemajo potreb za svojo narodnost nego za svojo samopašnost. Samopašnost brez primerne moči je pa tudi brez bodočnosti. Sedaj iščejo močni postati brez Galicije in Dalmacije. S tem pa le temeljito dokazujejo, da se še, ako visoke želje avstrijskih Slovanov neprimerno laglje in varniše izpolniti smejo, nego brezozirne nemške.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 13. julija.

Ker je dr. Herbst odložil mandat Liberške trgovske zbornice za **državni zbor**, bila je nova volitev. Izvoljen je liberalac Adolf Schwab s 25 od 29 glasov. „Tiroler Stimmen“ razširjajo neko brošuro, ki je obrnena proti Zallingerju. Kakor se misli spisal je to knjigo baron Ignacij Giovanelli. V tej knjigi se Zallingerju naštevajo grehi, katere je zakrivil v parlamentu. Najbolj se mu zameri, da je glasoval proti pristojbinski noveli. Ko bi se bil v zadnjem državnem zboru sklenil pristojbinski zakon, bi se bile za Tirolce marsikateri ugodne spremembe dovolile, sedaj pa ima vlada večjo večino in se pa bode težko kaj takega doseglo. Ko je brošura s Zallingerjem pri kraji, spravi se na Lichtensteinov klub. Dokazuje se, da je ta klub nepotreben. Tudi se je pokazalo, da v tem klubu ni nobene jedinstosti, ker v njem sami nezadovoljneži sede. Pisec te knjige tudi opravičuje konservativni volilski odbor, zakaj da ni postavil Zallingerja kandidatom za državni zbor.

Ker je na **Českem** velika suša, misli kmetijska družba za Česko poprositi poljedelsko ministrsvo, da bi se odpustilo nekoliko davkov, dovolila pomoč v denarjih, in znižale tarife za prevažanje krme po železnicah. — „Politik“ zavrača vsa zahtevanja, da bi se avstro-ogerska banka sedaj razdelila v tri oddelke, katerih jeden bi bil v Pragi. Opravičeni so pa Čehi zahtevati, da se osnuje „glavna podružnica“ te banke v Pragi, katera bi bila podrejena Dunajskemu ravnateljstvu. Tej podružnici bi se morale dati precejšnje pravice, zlasti kar se tiče dovoljenja kredita českim trgovcem. — Nemci bodo pri občinski volitvah v Pragi postavili svoje

LISTEK.

Črtica iz življenja igralčevega.

Kalifornska povest.

(Spisal Bret Harte, posl. Vinko.)

I.

(Dalje.)

Jack Oakhurst, kojega utisi so morediti še najbolj merodajni, pa jo videl v njej osebo, sicer malo slabotnega telesa, a najzanimivejše bledote in globokih žarečih oči. Grozovita trpljenja in dolga osamelost jo je, rekel bi, izpremenila v kamen in povzdignila jo nad njenega nerodnega spremljevalca. V vsem njenem bitji je bilo nekaj plahega in deviškega. Celo na gubah njene obleke videla se je lastovita snažnost. Mimogrede naj omenim, da je navzlic vsej priprosti kazala tak izviren ukus v posameznostih, da se Oakhurst ne mogel ubraniti misli, da je obleka sigurno ravno tako njena lastna iznajdba in delo, kakor je bil voz, ki ga je zavzemala, očitno izdelek njenega družnika. Njena roka, ležeča na robu voza, bila je malo pretenka, a lepo

obražena, nežna in fina — ravno nasprotna robatej, debelej pesti moževej.

Neka mala zapreka je očitno zabranila daljno vožnjo. Gospod Oakhurst je takoj vstal, da bi pomagal. Mej tem, ko sta kolo vzdigovala čez občestni kamen, morala se je ona držati njegove roke, in jeden hip je njena roka, tenka, bela in mrzla kakor snežinka, ležala na njej, potem pa je, tako se mu je zdelo, tudi kakor snežinka skopnela in izginila. Nato je nastal kratek prenehljaj, in potem sta moža izpregovorila nekaj uljudnih beséd. Iz tega je nastal razgovor, katerega se je dama le zdaj pa zdaj in prav plaho udeležila.

Pokazalo se je, da sta mož in žena; da je bila ona zadnji dve leti bolna in vsled revmatizma izgubila uporabo svojih spodnjih udov; da je še pred kratkim bila navezana na posteljo, dokler je njen mož — ki je bil tesar — našel srečno misel, narediti jej ta voz. Tako jo je mogel redno voziti na sprehod po svežem zraku, dokler ne šel jutraj na delo. To je bil jedini prosti čas njegov — in vrhu tega sta o tako zgodnji uri vzbujala tudi menj pozornosti. Že mnogo zdravnikov sta vprašala za svet, a zaman. Svetovalo se jima je, naj gresta v žvep-

lene toplice; a to je bilo drago! Gospod Decker, mož, je bil res jedenkrat v ta namen osemdeset dolarjev položil na stran, a žepni tat mu jih je ukradel v San Francisku — gospod Decker je bil tako brezskrben!

(Bistroumnega čitatelja pač ne treba opozoriti na to, da ta trenutek dama govori.)

Od seh dob jima ni bilo mogoče, prihraniti si z nova tako velike svote, in tako sta pustila misel, potovati v toplice. To je res strahovito, če človeka žepni tatje tako okradejo. Ne misli li on ravno tako?

Obraz njenega moža je porudel kakor ogenj, Jack Oakhurstev pa je ostal miren in pokojen. Kazalo je, da se ujema z mislijo gospé Deckerjeve o žepnih tateh in še zmirom je resno stopal poleg voza, dokler neso dospeli do malega vrta, kojega cvetice je bil občudoval. Tukaj je velel ustaviti, stopil v hišico in lastnika s ponudbo neverjetne svote za izber najlepših cvetic njegovih spravil v največje strmenje. Kmalu potem se je vrnil k vozu s polnim naročjem vrtnic, solnčnic in preobjede in vse zagnal bolnej dami v naročje.

Ko se je ona z otročjim veseljem nagibala

kandidate, naj že zmagajo s kom ali pa ne. O kakem kompromisu s Čehi pa nečejo nič slišati. Na spravljivost českich listov, odgovarjajo nemški z največjo nespravljivostjo.

Upravno sodišče pritožilo se je pri **trgovskem ministerstvu**, da večkrat dobi poštne pošiljatve, na katerih je datum tako nedoločno utisnjen, da se ne more citati. Ker je pa datum jako važen, zlasti zaradi reklamacijskih obrov, je trgovsko ministerstvo poštним uradom poslalo ukaz, da naj pazijo, da bode datum vedno dobro utisnjen.

Kakor ve povedati „Pester Loyd“, se bode zopet predelal **vojaški zakon**. Pokazalo se je, da v več krajih ne morejo dobiti zadosti vojaških novincev, če tudi se je 4. razred že poklical k novačenju. Zategadelj neki mislijo sedaj vojaški zakon tako predelati, da v taci krajih pokličejo tudi 5. razred k novačenju.

Vnanje države.

Nedavno se je poročalo, da je na povelje **papeževo** bil ustavljen „Journal de Rome“, jako odločen katolišk list. Kakor se sedaj poroča, dobili so tudi nekateri drugi katoliški listi ukaz, da naj zmernejše pišejo, mej njimi tudi Dunajski „Vaterland“ in „Germania“. Ali je to res, mi ne vemo.

Kakor se iz Berolina poroča, je pruska vlada kakim 30.000 Poljakom zaukazala izseliti se iz **Nemčije**, ker se neso nemški državljani. Večina se jih neki še ni izselila, ampak se jim je dovolilo še nekaj časa, da smejo ostati v Nemčiji. Pri nekaterih se bode še ta ukaz preklical. Kakor se govori, pruska vlada izgnancev ne sili, da naj se povrnejo v domovino, ampak jim pušča na prosto voljo, odriniti, kamor hočejo. Mnogo se jih bode preselilo v Ameriko, Švico in druge dežele. — Pri Kamerunu bili so novi boji mej zamorci in Evropeci. Jedna nemška topnjača je morala delati m. r. Glavnega kolovodjo črncev ujeli so pri tej priliki. — Brunšviški regenstveni svet bode neki v prihodnjem zasedanju deželnemu zboru priporočil na prvem mestu princa Henrika VII. Reussa brunšviškim vojvodo. Na drugem in tretjem mestu pa jednega srednje- in jednega južno-nemškega princa. Skoraj gotovo je neki, da bode izbran Reuss za bodočega brunšviškega vladarja.

Danes teden se je v Sydney-i na **Angleškem** praznovala obletnica nezavisnosti severnoameriških držav. Tej svečanosti predsedoval je ameriški konzul. Angleški kolonijalni tajnik Dalley se je oglašil za besedo in v dolgem ter jedratem govoru razvil misel, da bi se vsi anglosaksonski narodi tesneje zjedini. Navzočni Amerikanci so ta predlog z veseljem pozdravili. Kolonijalni blagajnik Dibbs izjavil je, da naj bi pri prveji priložnosti angleška kraljica obiskala Zedinjene države, predsednik Cleveland naj bi pa vrnil ta obisk, s tem bi bil storjen prvi korak k takemu zjedinenju.

Iz **Sudana** prihajajo poročila, ki pa neso zanesljiva, da je Mahdi umrl, njegovi privrženci se pa sedaj bojujejo mej seboj. Smrt Mahdijeva bila bi velikega pomena in, bi morda pospešila pomirjenje Sudana. Utegnilo bi se pa tudi zgoditi, da bi se vsi Mahdijevi privrženci zbrali okrog novega Mahdija.

V **Venezueli** buknil je ustanek. Ustaši postalili so se že jednega parnika. Vojaške čete v Carupanu se hočejo pridružiti ustajnikom. Cumana, Barcelona in Maturin izjavili so se proti vladi.

Dopisi.

Iz Gorjan 10. julija. [Izv. dop.] Moja zaveda je osobna, a zanimiva in poučna. Poslušajte torej! Štiri leta tržil sem tukaj in moram priznati, da povsem zadovoljen. V slovo zahvaljujem se vsem p. n. gospodom in možem za vsekdar mi skazano naklonjenost, dalje tudi slehernemu, ki je le kolikaj mi pripomogel k stalnosti in konečno tudi pevcem in pevkam, poleg katerih sem užil obilo veselih krat-

čez nje, uporabil je gospod Oakhurst to priložnost, ter njenega moža vedel na stran.

„Morebiti,“ dejal je tiho in z glasom, ki ni kazal niti najmanjše osobne jeze, „morebiti ste storili popolnem prav, da ste jo nalagali. Zdaj lahko rečete, da so žepnega tatu drugi dan prijeli in da ste tako zopet zopet dobili v posest svoje novce.“

In gospod Oakhurst mirno spusti štiri zlatnike po dvajset dolarjev v široko roko osupelega gospoda Deckerja.

„To jej povejte — ali kaj jednakega, — naj bo, kar boče — samo resnice ne! Obljubite mi, da ne poveste resnice!“

Mož obljubi.

Gospod Oakhurst se mirno vrne k vozičku. Bolna žena je imela še pridno opraviti s cveticami in ko je svoje oči povzdignila k njegovim, hotelo se mu je zdeti, kakor bi bila njena blede lica vzprijala nekaj barve in njene oči nekaj rosnate svežosti vrtnic. A isti trenutek je gospod Oakhurst snel klobuk, in predno se mu je mogla zahvaliti je bil izginil.

Žal mi je, da moram povedati, da je gospod Decker v svojej nesramnosti prelomil svojo obljubo.

kočasnic. Teško mi bode pri srci, kadar se bodem moral ločiti od tega divnega kraja in njegovega poštenega in odkritosrčnega prebivalstva.

Želja, da bi prišel v večji delokrog, napotila me je, da sem si meseca oktobra 1. l. kupil hišo v Kranjski gori, pripravno za gostilno, pekarijo in trgovino. Obetal sem si izdatnejih dohodkov, kateri bi gotovo ne bili izostali, da mi ni upanja podrla nova obrtniška postava. Ljubosumne so moči osode, prehitro veselje nasprotuje njihovim pravicam. Ko sva s prodajalcem hiše delala kupno pogodbo v pričojupana v Kranjski gori in ga oba prosila, naj moji prošnji za gostilno pripomore, nama je s sladkim nasmehom obljubil. Kdo bi potem še dvomil in česa naj bi se plašil, da se ne bi začel pripravljati za nastop. Nakupil sem torej blaga, osnažil hišo, preskrbel si kuhinjsko in kletno opravo, najel si peka in službeno osobje in čakal samo odloka od c. kr. okr. glavarstva.

Prvikrat plašilo me je že, ko sem odlok celi mesec pričakoval; glasil se je pa potem, da se vsled §§. x. y. nove odrtne postave v Kranjski gori zaradi že obstoječih osmih gostiln nobena več ne more podeliti. K sklepu je sledilo še tolažilo, da mi je pot pritožbe do c. kr. deželne vlade dopuščena in tu sem prvikrat spoznal g. Hribarja kot figamoža. Na ta odlok sem toraj rekuriral in si v to izvolil g. dr. Mošeta, ki je pritožbo izvrstno izdelal in podarjal, da: 1. v tej hiši več let že gostilna obstoji in jo je tedaj občinsko zastopništvo mej onih 8 vzelo, torej število zaradi tega ne bo zvečšano, ker bo obrt le na moje ime prepisan; 2. bi število gostiln ne imeli določevati taki možje, ki so sami oštirji; 3. so bile takrat le 4 gostilne in jedna žganjarija, toraj število za 3 preveliko. Vrh tega spomladi jedna neha, kar je tudi resnica; 4. je občna pritožba, da se za promet tujcev v naravnih krasot in zemeljskih čud tako bogati Gorenjski premalo stori; dotična hiša je pa prva pri železnici in ima v prvem nadstropji štiri sobe in kuhinjo za oddajo in še prostor pod streho, da se novi prostori pripravijo, toraj najbolj sposobna za tujce. Nesem mislil, da bode tak priziv ovržen, toda bil je s poprejšnjim pristavkom in še poostren, da vsled drugih §§. zoper dvakratni jednaki odlok ni nobene pritožbe več. (Konec prih.)

Iz Čadrama 10. julija. [Izv. dopis.] Dne 1. t. m. prinesel je cerkovnik Čadramske farne cerkve neko hranilnično knjižico, glasečo se na ime Marija Korošec, v okrajno hranilnico v Slovenskej Bistrici s prošnjo svojega gospoda, pisano v slovenskej besedi, da se naj blagovoljno izplača vsa glavica z obrestmi vred. Ko znani gospod Raswoscheg te slovenske besede zagleda, ves nevoljen postane in reče: „Pač škoda, da so Vaš gospod tako dolgo v šolo hodili, pa se nemškega niso naučili!“ Cerkevnik odvrne: „Kaj ni tukaj Slovenska Bistrica, da bi se slovenski pisati ne smelo?“ Pa ne samo gospoda tajnika Raswoscheg-a, velikega in mogočnega agitatorja za nemčurstvo, so te slovenske besede razjarile, ampak tudi g. denarničarja Petra Sortschnig-a, ki je, po imenu soditi, tudi menda kje mej trdimi Nemci doma, tako, da je v sveti jezi prinesitelju celih 100 gld. preveč izplačal in je prejemnik, Čadramski župnik, ki je bil od teh visokoučenih Velikonemcev že parkrat, ko so njegove slo-

V svojej srčnej dobroti in soprogovskem zatajevanji samega sebe na večer istega dne na oltarji zakonske ljubezni ni žrtvoval, kakor vsi nežni zakonski možje, samo sebe, temveč tudi svojega prijatelja in dobrotnika. Sicer pa se spodobi pristaviti, da je ob jednem z veliko vnetostjo razkladal blagodušnost gospoda Oakhursta in z navdušenjem, ki je ljudem njegovega stanu skozi svoje, slikal skrivnostno glasovitost in napake igralčeve v najbolj romantičnih bojah.

„Zdaj pa, draga Lizika, reci, da mi odpuščaš!“ prosil je vrli Decker, zgrudivši se na jedno koleno poleg ležišča svoje žene. „Storil sem to iz najboljšega namena. Zaradi tebe, srčice, se je zgodilo, da sem oni večer v San Francisku denar naložil na preklicane karte. Upal sem dobiti cel kup — dovolj, da bi tebe spravil v toplice in ti vrhu tega mogel kupiti še novo obleko.“

Smehljaje se stisne gospa Decker svojemu možu roko.

„Da, odpuščam ti, ljubi Joe,“ pravi, oči melanholično upiraje v strop in še zmirom smehljaje se; prav za prav zaslužiš, ti hudobni mož, da bi bil kaznovan za to, ker si me tako prevaril in mi na-

venske dopise videli, obsojen, da nemški ne zna, moral hranilnico opozoriti, da je opravičeno njegovo začudenje, nad toliko preveč prejetim denarjem, o katerem se še račun poslal ni; predrzno in nesramno pa je besedovanje hranilničnih uradnikov, kateri se drznejo take soditi, ki so visoke šole izvršili in si v raznih jezikih tudi več vednosti pridobili, kakor oni, ki so se zdaj na profesorski stol usedli in svojo oholost prodajajo. Slovenci Bistriškega okraja, ni li mogoče tamkaj slovenske posojilnice ustanoviti, da ne bo treba takim zagrizenim nemčurjem denarja na obresti nositi in jih s tem stanovitne zaničevalce naše domovine ohraniti, tako da bi radi vse Slovence v jedni žlici vode potopili!? Svoji k svojim! Boljše je, da narodnjaki svoj denar izročate posojilnicam v Konjicah ali Makolah, dokler si lastne posojilnice ne osnujete!

Domače stvari.

† Ivan Urbanec.

Sovražna je osoda nam Slovencem. Najboljše rodoljube kosí nam kruta smrt in naši vrstniki, naši soboritelji morajo po vrsti v prerani grob, ostaviti nas morajo v najlepši svoji dobi. Kakor poročata brzojavki s Ptujja, zadela nas je včeraj zopet taka izguba. Umrl je na Ptuj g. Ivan Urbanec, solicitor pri g. dr. Gregorič, umrl rodoljub, kakeršnih je le malo. Pokojnik, rodod iz Vodiške fare na Gorenjskem, ni dosegel visoke socijalne stopinje, a v narodnem oziru sme se staviti najboljšim našim prvoboriteljem na stran, in okraj Ptujski ne bode lahko dobil dostojnega mu naslednika. Dasi še mlad — menimo, da je bil malo nad trideset let — bil je jeklene delavnosti in energije, vsako narodno podjetje podpiral in širil je z navdušenjem, agitoval je pri vseh volitvah, pri društvih, dopisoval je listom, (bil je izmej naših najmarljivejših sotrudnikov), bil z jedno besedo uzor slovenskega rodoljuba, ki mora dan na dan brez gmotnega dobička žrtovati čas in tvegati življenje v boji za narodni naš obstoj. „Narodni dom“ v Ptuj, „Čitalnica“, „Slovensko pevsko društvo“, „Posojilnica“, vsi ti zavodi in vse prebivalstvo Ptujkega okraja poznajo njegovo izredno delovanje in z nami vred iz globine srca obžalujejo prerano smrt tega izrednega domoljuba. Blag mu bodi spomin in zemljica lahka!

— (Slavnostna beseda in bazar na korist „Narodnemu domu“.) V spomin slavnostnih dnij leta 1883 priredila je včeraj Čitalnica Ljubljanska slavnostno besedo, društvo „Narodni dom“ pa je uporabilo to priliko, ter napravilo bazar, da speča mnogobrojne in lepe dobitke, ki so od loterije ostali. Čitalniški vrt bil je z zastavami, grbi, zelenjem, raznobojnimi lampijoni in lučicami kaj lepo okrašen, v steklenem salonu pa so bili kaj vabljivo razstavljeni razni loterijski predmeti. Občinstva sešlo se je toliko, da je bil ves prostrani vrt poln. Posebno pozornost zavzemal je ves večer „bazar“, ki se je tako dobro obnesel, da je bil celo v

tvezil take prazne izmišljotine; a ne govoriva več o tem. Ako bodeš odsle prav priden in mi daš ta le šopek cvetic, pa ti odpustim.“

Vzela je vonjavo kito mej prste, približala cvetice obrazu in govorila izza svojih peres:

„Joe!“

„Kaj, srčno peresce moje?“

„Misliš li, da bi ti bil ta gospod? — kako se že zove? — da bi ti bil ta Jack Oakhurst novce vrnil, tudi, ako bi ne bila povedala onega dogodka.“

„Gotovo!“ pravi gospod Decker goreče.

„Tudi, ako bi me niti videl ne bil?“

Gospod Decker povzdigne oči.

Njegova žena je naredila tako, da je bil ves njen obraz skrit za cveticami, ki so se svetile opasno-svetlo.

„Ne! . . . Ti si bila, Lizika . . . samo zato, ker je tebe videl, pokazal se je tako velikodušnega.“

„Mene! — ubogo bolno žensko kot sem jaz?“

„Sladka, mala, ljuba, srčna Lizika — Joetova najdražja ženka! Kako bi bil neki mogel drugače?“

Gospa Decker nežno ovije jedno roko okrog moževega tilnika, a z drugo si še vedno drži cve-

tem oziru precej rigorozni blagajnik g. dr. Staré zadovoljen. K temu vspehu pripomogla je največ g. Murnikova, poleg nje pa vrsta brdkih zastopnic krasnega spola, ki so z veliko požrtovalnostjo in še večje ljubeznjivostjo prodajale razno zlatnino, stebnino, galanterijske predmete, smotke, šopke i. t. d. Srčna hvala jim za trud za dobro stvar. — Kar se tiče besede, ugajale so vse točke in ploskanja bilo je mnogo, pri nekaterih že tolikokrat ponavljanih skladbah celo preveč. Vojaška godba domačega pešpolka svirala je vrlo in marljivo. Pevci nastopili so v dveh zborih in v osmospevu. Peli so prav dobro, vendar ne moremo prikrivati opazke, da se Čitalnice pevski zbor nekoliko krči in da bi bilo treba premišljati, kaj je temu vzrok. Najsijajnejša pevska točka bil je g. Medena samospjev. Po dolgem presledku in navzlic raznim spletkam nastopil je zopet jedenkrat prvi naš tenor. Izbral si je F. S. Vilharjevo novo skladbo „Mrtva ljubav“. Na krasne besede Preradovičeve zložil je g. Vilhar krasen napev, g. Meden pa nam je s spremljevanjem vojaške godbe spravil v sluh in srce prelepi ta proizvod in sicer tako izborna, da ga je vsled silnega odobravanja moral ponavljati in da nikakor ne umejemo, zakaj nam nekaterniki zavidajo tak užitek. — Kot posebne točke omeniti nam je še g. A. Trstenjaka slavnostnega govora. Govor bil je dobro sestavljen, dobro govoren, a za tako priliko malo predolg, vzbudil pa je živahno odobravanje.

— („Glasbena Matica“.) Šolsko leto glasbene šole zaključilo se je včeraj. V ta namen zbrali so se v dvorani čitalnični ob 11. uri zjutraj odbor „Glasbene Matice“, učitelja in učenci. Moški zbor, broječ 30 pevcev, pel je pod vodstvom g. Sohorja „Pobratimija“ od Försterja in „Slovanski brod“ od Fr. Gerbica v dokaz preveselega napredka. Gospodičina Julija Hofbauerjeva govorila je k slovesu v imenu učenk in učencev, ter izrekla toplo zahvalo društvenemu skrbnemu odboru in marljivima učiteljema gg. pl. Janušovskemu in A. Sohorju. Lepo sestavljeni in pravilno naglašani govor napravil je dober utis in vzbudil živo priznanje. Društveni predsednik g. Fr. Ravnikar naznanil je, da prične novo šolsko leto s 15. sept. da pa morejo učenci glasbeni pouk počenši s 1. avgustom nadaljevati, ako se za to oglašé pri gg. učiteljih ali pa pri g. Feliksu Stegnarji. Gospod predsednik bral jo potem imena učenk in učencev, ki so dobili odlično priznanje. Ti so pod g. pl. Janušovskim: Moos Lujiza, Moos Ana, Dev Oskar, Rupnik Ivanka, Stupica Marija, Praprotnik Ana, Razinger Pavla, Čelešnik Josipina, Milčinski Angela, Ravnikar Edbin; pod g. A. Sohorjem: Kos Ivan, Praprotnik Klotilda, Gabriel Karol, Trontel Ema, Plečnik Ivan, Hinterlechner Hugon, Vodušek Konrad, Adamič Viktor, Dolenec Metod, Pijanecki Ivan. Potem razdelil je g. predsednik spričala ter konečno izrekel željo, da bi odlični učenci ostali stanovitni, a drugi jemali si prve v izgled. Po zahvali gg. učiteljem stopili so v kolo vsi pevci moškega zbora in učenci „Glasbene Matice“ 110 po številu, ter zapeli cesarsko pesen.

— (Občni zbor slovenskega delavskega pevskega društva „Slavec“) bil je včeraj popoldne v čitalniški restavraciji. Navzočnih

bilo je nad 40 članov. Predsednik g. A. Jeločnik otvoril zborovanje z nagovorom, v katerem se zahvaljuje članom in zastopnikom „Slov. Nar.“ in „Slovenca“ za udeležbo ter v kratkih potezih riše jednoletno delovanje, s katerim sme društvo biti zadovoljno. Dosedanji vspehi pa še neso dovolj, treba napredovati. Društvo steklo si je občno priznanje, tudi boljši krogi zanimajo se zanj, veselice bile so vse dostojne, gmotno stanje je dobro, treba le sloge in jedinstvo in šlo bode še bolje. „Sloga in jedinstvo“ bodi vsem gaslo in v to ime Bog poživi vse člane! Po tem pohvalno vsprejetem govoru čitata tajnik g. Pajk in blagajnik g. Jeločnik svoji poročili. Iz teh smo razvideli, da je imelo društvo v letu preteklem 587 gl. 85 kr. dohodka, 511 gl. 99 kr. pa stroškov, da je torej ostalo v blagajnici 75 gl. 86 kr. Članov ima „Slavec“: 1 častnega, 2 ustanovna, 95 podpornih, 118 pa rednih. Za kratkega svojega obstanka je delovalo društvo izredno vrlo. Priredilo je predpustom dve veselici, 3. maja pevski večer, prav lepo odhodnico bivšemu pevovodji g. Justinu in krasno serenado svojemu predsedniku. Pri vseh teh prilikah pel je 60 pevcev broječi društveni zbor tako izborna, da si je pridobil splošno pohvalo in da je „Slavec“ dandanes najmočnejše pevske društvo v Ljubljani. Prav dobro sestavljeni poročili vsprejmeta se brez debate in z živahno pohvalo in ko se oglasi g. Sakser ter predlaga, da se odstopivšemu odboru, posebno pa predsedniku Jeločniku za predsedništvo in za razna darila, tajniku Pajku, blagajniku Jeločniku in splošnemu odboru (vsaj tistim odbornikom, ki so ostali in delovali) izreče zahvala, vsprejme se ta predlog z jednoglasnimi živoklici. Na vrsto pride potem prememba pravil. Po kratki debati, katere so se udeleževali gg. Gogola, Sakser in Dežman, obvelja nasvetovana prememba, po kateri bode v bodoče namesto 15 samo 9 odbornikov. Ko se je potem sklenilo, da bode novi odbor posloval samo do konca t. l. prične se volitev. Oddalo se je 44 glasov. Jednoglasno voljeni so: Anton Jeločnik predsednikom; Franjo Sakser podpredsednikom; Janko Pajk tajnikom. Potem: Anton Gorišek tajnikom, Franjo Dežman blagajnikom, kot odborniki pa: Kavčič Anton, Pregl Vinko, Hribar Franjo, Widmar Josip, Dekval Franjo, Perdan Franjo, Jeršek Vekoslav, Kramar Josip, Grahek Franjo in Breskvar Franjo.

— (Gosp. Fran Gerbic), profesor na konservatoriji v Levovu, prišel je na počitnice domov in biva v Cerknici.

— (Uradniki avstrijskih železnic) dobodo novo uniformo. Trgovski minister je na podlagi cesarskega odločila z 20. junija t. l. dotični ukaz že doposlal vsem železniškim upraviteljem. Po novem propisu se za uradnikov uniforma določuje 8 razredov, za poduradnikov uniformo pa 3 podrazredje, a po jeden razred za uniformo aspirantov ter namestnikov poduradnikov. Vsaj v jednom letu morajo vsi uradniki biti oskrbljeni z novo uniformo.

— (Zrelostni izpiti) na gimnaziji Ljubljanski končali so se preteklo soboto. Izid naslednji: 5 dijakov (Rajc, Zakrajšek, Chorinsky, Rožnik in Vidmar) napravilo je izpit z odliko, 22 (mej njimi dva eksternista) povoljno, 9 jih mora po počitnicah ponavljati izpit, jeden čez jedno leto. Dva sta mej izpitom odstopila.

— (Železnica Spielfeld-Radgona.) Piše se nam: V dopolnitev prinesenega naznanila Vašega glede otvorenja proge Spielfeld-Radgona naj bode dodano. 31 Kilometrov dolga proga Spielfeld-Radgona je normalnega tira in se bode predala (izročila) javnemu prometu 14. julija t. l. se sledečimi postajami: Schwarza (samo za osebe), (5 kilometrov), Weitersfeld (8), Múrek (12), Gosdorf (15), Purkla (23), Halbenrain (27) in Radgona 31 Kilometrov od Spielfelda. Mešani vlaki vozijo od Spielfelda do Radgone trije in sicer ob 7 uri 30 m. zj.; 2. uri 5 m. popoldne in 6 uri 30 m. zv.; obratno iz Radgone: 4. uri 40 m. zj. 11 — — dopoldne in 4 uri 20 m. popoldne in vozijo po 105 minut.

— (Iz Kamnika) piše se nam v 10. dan t. m. Znano je, da imamo pri nas smodnišnico, v kateri se dela noč in dan, seveda vse po novi, najnovejši sistemi. Tako je vzrastla iz tal zgradba iz samega betona, le jedenkrat podrl se je kos odra in težko bilo poškodovanih par zidarjev. Včeraj pa mašinist, rodod iz Magdeburga, postavil po novej sistemi stroj. Ker ni proračunal teže železnih koles, utrgale so se vrvi, ali je pa odjenjala podstava in tesarski pomočnik Martin zgubil je po magdeburški sistemi jedno nogo in prej ko ne, bode v kratkem preselil se v raj.

— (Požar.) V 10. dan t. m. zažgal je neki kočar v Nadgorici in pogorele so 3 hiše s gospodarskimi poslopji, 3 krave, par prašičev itd. Požigalec se je preteklo soboto sam objavil.

— (Zastran američanskih trsov) piše mi g. dr. J. Geršak iz Ormoža, da je poljedelsko ministerstvo letos od njega vzelo 16.000 York Madeira in ne samo 2000, kakor sem povedal v svojem članku po neki notici v „Allg. Weinzeitung“. Letos bo g. dr. Geršak imel 35 do 40.000 „ključic“ York Madeire in 15 do 20.000 „vitis risparia“. Vino od York Madeire diši vsakemu, kdor ga pokuši. Torej te trte ne bo treba cepiti. G. dr. Geršak bo vsem vinogradnikom jako ustregel, ako kmalu in natančneje poroča o svojih izkušnjah z američanskimi trsi. Dr. J. Vošnjak.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Rudolfovo 11. julija. (Za sobotni list prepozno. Ured.) Pri obravnavi zaradi Šušteršičevega telegrama na Slanca obsojen Mader na 50 gl. globe, eventuelno 10 dni zavora, dr. Slanec na 140 gl. globe, eventuelno 28 dni zavora. (Telegram, zaradi katerega se je vršila obravnava in izrekla predstoječa obsodba, se je glasi: „Doktor Slanc. Novomesto. Dospel je resen glas. Margheri obljubil je Kočevarjem Novomeški višji gimnazij, ako ga volijo. Grdo se dela za Novomeškim hrbtom. Pozor! Tukaj smo danes listke uredili, vsi razun jednega imenom Šuklje zapisali. Šušteršič.“ S tem telegramom agitovali so Šukljejevi po mestu, in Mader, hišni posestnik v Novomestu je sam devet volilcev na te limanice ujel. Ured.)

Ptuj 13. julija. Naš Ivan Urbanec sinoč umrl.

Ptuj 13. julija. Ivan Urbanec nocoj umrl. Pogreb jutri v torek ob šestih zvečer.

Rakek 13. jnlja. Toča tukaj ob 1 uri precejšnjo škodo naredila. Bila je 12 minut.

tice pred obraz. In izza njih prične mala neumnica ljubeznivo mrmrati:

„Ljubi, stari, priprosti Joe moj! . . . Dobri jedini medved moj!“

A v resnici, res mi ne gre v glavo, da sem kot vesten kronist dolžan zapisati vse neumno govorjenje te male dame, in zaradi neomožene bralke prenehavam . . .

Drugo jutro je kazala gospa Deckerjeva na vsak način nerazumljivo razdraženost, ko je dospela na trg; ukazala je svojemu možu, naj jo takoj pelje nazaj domov. Da, še več: bila je celó videti zelo začudena, ko ja je na poti domov srečal gospod Oakhurst, in od kraja je celó dvojila, da je on, kajti ko se jima je približal, vprašala je svojega moža, je li to v resnici včerajšnji tujec.

Tudi je bilo njeno vedenje proti gospodu Oakhurstu skozi in skozi nasprotno pristrénemu prostodušnemu vzprejemu njenega moža. Oakhurst je takoj uganil vzrok.

„Mož jej je vse pripoznal; zdaj me pa sovraži,“ dejal je sam v sebi z onim usodepolnim čišlanjem ženskih nagibov, ob katerem se navadno izpotikajo celó najmodrejši moški kritiki.

Razgovor je bil jako kratek: Oakhurst je samo povprašal o opravičnem naslovu moževem, potem še le snel klobuk ter šel svojo pot; dame niti pogledal né.

Komaj je odšel, povrnila se je precej veselost gospé Deckerjevej. Poštenega tesarja je to, kot jedna najprijetnejših nepravilnostij značaja njegove žene, neizrečeno pobilo.

„Bila si stroga proti njemu, malo stroga; kaj ne da, Lizika?“ dejal je gospod Decker proseče. „Bojim se, da misli, da nesem držal svoje obljube.“

„Ej!“ rekla je Lizika malomarno. Gospod Decker se ustopi pred voz.

„Lizika, prav taka si videti, kakor kakšna silno lična dama, v lastnej upregi vozeča se po Broadwayu; nikdar nesi bila še tako lepa, ljubezniva in lična.“

* * *

Nekaj dnij pozneje dobil je lastnik žepljenih toplic San Izabelskih naslednje pismo, kojega aristokratska pisava mu je bila dobro znana:

„Dragi moj Steve!“

Vašo ponudbo, naj se udeležim Vašega započetja, sem premislil ter sklenil vzprejeti jo. Ali

Vaše toplice ne bode prej dajale dobička in ne prej v modo prišle, da se bode tam pri Vas našlo kaj bolj elegantnih stanovanj, kakeršna zahtevajo odlični ljudje — reči hočem moji gostje. Kar je torej treba, je to, da se razširi glavno poslopje in napravijo še dve ali tri vile. Pošiljam Vam tedaj dobrega tesarja, ki bode takoj vzel delo v roke. S seboj bode pripeljal bolno ženo svojo; skrbite za človeka, kakor bi šlo za koga izmed nas.

Po konjskej dirki morebiti sam pridem doli gledat, kako je kaj; a igralne mize v tej sezoni ne bom imel. Vedno Vaš

John Oakhurst.“

Samo zadnji stavek tega pisma je vzbudil kritične opombe.

„Umejem“, dejal je gospod Hamlin, jeden Oakhurstovih službenih bratov, ki je videl pismo, „umejem, da Jack dá zidati; kajti to je gotova spekulacija, ki bode kaj lepega prinašala, če bode redno prihajal semkaj. Ali to mi ne gre v glavo, kakšen vrag je, da takoj to sezono ne odpre banke, da si nabere vsaj jeden del novcev, ki jih razdaje pri zidani. Rad bi vedel“, pristavi zamišljen, „kaj namerava s svojo igro.“ (Dalje pri

Vznemirjajoča bolezen, za katero bolehalo mnogobrojni ljudje.

Bolezen se začne z nezadovoljstvom in žolodci, pa se razširi po vsem životu, ako se zane-mari, loti se obisti, jeter in prsnih slinavk, celo zlezne sisteme, tako da zadeti le žalostno životari, dokler ga smrt ne odreši trpljenja. Bolezen se po-gostem zamenja z družimi boleznimi, ako si bode pa bralec stavlja sledeča vprašanja, bode lahko takoj spoznal, če boleha za tako boleznijo: Ali čutim po jedi težave, bolečine in teško sapo? Ali me obhaja neka omotica, težeče čuvstvo, katero spremlja za-spanost? Ali so oči rumenkaste? Ali se nabira zju-traj na nebesu in na zobeh debel, masten slez, ka-teri je v zvezi s slabim okusom v ustih? Ali je jezik bel? Ali je desna stran napeta, kakor bi jetra otekala? Ali se mi zapira? Ali se mi vrti v glavi, kadar vstanem? Ali je odločba obisti redka in temne barve in če se na dnu vsede gošča, ako nekaj časa stoji? Ali vre jed v želodci kmalu, ko se je zaužila, in nastaja napihovanje in pogosto vzdigovanje? Ali srce pogostem hudo tolče? Ti različni simptomi se morda h kratu ne prikažejo, bolnik pa na njih za-poredoma boleha, kolikor bolj da napreduje strašna bolezen. Ako je bolezen že stara, nastopi suh kašelj, kateremu sledi kašelj z izmečki. Ako je bolezen že dalje napredovala, zadobi koža umazano, rujavo barvo, noge in roke pa pokriva mrzel, masten pot. Ko že obisti in jetra huje bolehalo, začne se re-vmatične bolečine, pri katerih navadno zdravljenje nič ne pomaga. Ta bolezen navstane iz neprebav-ljivosti ali dyspepsije, katera se lahko odpravi, ako se vzame malo dozo pripravnega zdravila. Zato je velevažno, da se ta bolezen koj z začetka prav zdravi, kajti tedaj zadostuje malo zdravila; ako se je pa že bolezen bolj ukoreninila, mora se pravo zdravilo tako dolgo rabiti, da se poslednji sledovi bolezni odpravijo, slast do jedij povrne in prebavljivi organi popolnem ozdravé. Najgotovše in najboljše sred-stvo proti tej bolezni je gotovo „Shäker-ekstrakt“, rastlinski preparat, ki se dobiva pri vseh spodaj pod-pisanih lekarnah. Ta ekstrakt prime bolezen pri ko-renini ter je radikalno odpravi. (144-7)

Osobe, kojim se zapira, trebajo „Seigel-ovih omehčilnih pil“ (Abführ-Pillen) v zvezi s „Shäker-ekstraktom“. Seigel-ove omehčilne pile ozdravijo zapretno, odpravijo mrzlico in prehlad, glavobolje in zlatenico. To so najvplivnejše, najpripravnejše in najdovršenejšje pile, katere so se že kedaj napravile. Kdor jih je kedaj poskusil, bode jih gotovo dalje rabil. Vplivajo počasi in brez bolečin.

Cena 1 steklenici „Shäker-ekstraktu“ gld. 1.25, 1 škatljici „Seigel-ovih omehčilnih pilam“ 50 kr. Lastnik „Shäker-ekstrakta“ A. J. WHITE, Limited, 21 Farringdon Road, E. C. v Londonu.

Zastopnik in korespondent ter glavni razpošiljavec:

JANEZ HARNA, lekar „Pri zlatem levu“, Kremsier, Moravsko. Dobi se v sledečih lekarnah: **Ljubljana:** J. pl. Trnkóczy. Idrija: Wario. Metlika: F. Wacha. Ra-dovljica: A. Roblek. Novomesto: D. Rizzoli. Kam-nik: Močnik. Vipava: Kordas. Celovec: P. Birnbacher, J. Nussbaumer. Beljak: Dr. Kumpf. Breze: Aichinger. Hermagor: J. Weth. Tíbiž: J. Siegel. Wolfsberg: J. Huth. Gradec: F. Ks. Gschillay „pri sv. Ani“. Maribor: W. König, J. Noss. Celje: Kupfer-schmitt, Mareck. Bruck na M.: Langer. Gleichen-berg: Dr. Fürst. Konjice: Pospisil. Kindberg: Pez-ledrer. Leibnitz: Russheim. Ljubno: J. Pferschy. Ptuj: Behrbalk, Eliasch. Rottenmann: F. Illingov naslednik. Stainz: V. Timouschek. Weitz: C. Mally. Trst: J. Dr. Faraboschi „al Camello“. Gorica: D. Christofletti. Novigrad: Gionović. Sušak pri Reki: Wertheimstein. Split: Tocigl. Zader: N. Androvič in skoraj v vseh lekarnah drugih mest v monarhiji.

Darila za „Narodni Dem“.

Presešek	14082 gld. 65 kr.
Anton Marinič, zastopnik banke „Slavije“ v Podrovljah	— „ 45 „
Pri obnem zboru za izdane marke	5 „ 90 „
Za prodane marke	1 „ — „
Iz pušice v čitalnični restavraciji	4 „ 40 „
Fr. Muli, zastopnik banke „Slavije“ v Zatični	— „ 19 „
Fr. Kogej, zastopnik banke „Slavije“ v Pestoju	1 „ 67 „
Fr. Sterle, zastopnik banke „Slavije“ v Travniku	2 „ — „
Iz pušice pri Klubčarji v Bitinji	— „ 72 „
Iz pušice na pošti v Premu	— „ 10 „
J. D. Bukarest	2 „ — „
Matija Hudovnik, zastopnik banke „Slavije“ v Vidnu	— „ 74 „
Desetkeberska družba v Trstu	6 „ 60 „
Za prodane marke	1 „ 10 „
Za mesec junij:	
Dr. Fran Munda, Vavru, Duffé, Rohrman, Arce in Peteršnik po 1 gld.	6 „ — „
Boršner, dr. Požar, gospa in gospod Po-ljane, dr. Svetina (za junij in julij) po 50 kr.	3 „ — „
Gregor Kržič, okrajni sodnik v Senožečah	7 „ — „
Loška dekleta darujejo preostanek zbirke za vsprejem „Sokola“	2 „ 65 „
Vkupe	14127 gld. 57 kr.

Zahvala.

Naš rojak, preblagorodni gospod Jakob Hren, c. kr. deželne sodnije svetovalec v Celovci, državni poslanec itd., daroval je o priliki imenovanja častnim udom naše

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

srenje 50 gld. za šolske potrebščine in v podporo siromašne šolske mladine. Podpisani šteje si v prijetno dolžnost, vi-sokodušnemu dobrotniku, blagemu mladoljubu in šolskemu prijatelju izreči v svojem in v imenu naše šolske mladine za toliki zdatni dar najlepšo iskreno zahvalo.

Bog živi milega dobrotnika in blagega šolskega pri-jatelja sebi v srečo in nam v prid mnogo, mnogo let!

Krajni šolski svet v Velikih Laščah,

dne 10. julija 1885.

Fran Grebenc, predsednik.

Poslano.

Gospodu J. Loger-ju, županu

v Trbovljah.

Dokler mi s pričami pred sodnijo ne dokažete, da sem jaz o priliki zborovanja nemškega „schulvereina“ v Trbovljah v dan 5. julija t. l. na javnem prostoru govoril: „Pokončajte došle nemčurje z dinamitom“, tako do go na-zivljem Vas kot grdega lažnika, zlobnega obrekovalca in hudobnega človeka.

Fran Gros,

učitelj.

V Trbovljah, dne 12. julija 1885.

Umrli so v Ljubljani:

9. julija: Janez Bizovičar, hišni posestnik v Šmartnem, 53 let, Kravja dolina št. 5, za otrpnenjem udov.

10. julija: Marija Šuster, delavčeva hči, 7 dni, Tržaška cesta št. 14, za oslabljenjem. — Josipina Indof, ključarjeva hči, 3 mes., Karlovska cesta št. 22, za božjastjo. — Jera Merše, uradnega sluga žena, 79 let, Križevniške ulice št. 8, za vnetjem možganov. — Ana Dobovšek, mestna uboga, 80 let, Karlovska cesta št. 7, za oslabljenjem. — Josipina Pehani, hišnega posestnika hči, 19 let, Sv. Florijana ulice št. 28, za vnetjem možganov. — Viktor Merjasec, natakara-jev sin, 3 mes., Tržaška cesta št. 19, za katarom v črevesu.

V deželnej bolnici:

10. julija: Matija Stare, krojač, 70 let, za pretrese-njem možganov.

Tržne cene v Ljubljani

dné 11. julija t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 8	Špeh povojen, kgr.	66
Rež,	5 2	Surovo maslo,	84
Ječmen,	4 36	Jajce, jedno	2
Oves,	3 57	Mleko, liter	8
Ajda,	4 87	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	6 4	Telečje	56
Koruz,	5 50	Svinjsko	66
Krompir,	3 50	Koštrunovo	38
Leča,	8	Pišanec	30
Grah,	8	Golob	17
Fižol,	8 50	Seno, 100 kilo	1 69
Maslo, kgr.	96	Slama,	1 69
Mast,	82	Drva trda, 4 metr.	7 5
Speh frišen,	54	„ mehka,	5 20

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
11. julija	7. zjutraj	737.68 mm.	18.2° C	sl. svz.	jas.	—
	2. pop.	737.08 mm.	23.8° C	sl. vzh.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	738.16 mm.	20.6° C	brevz.	d. jas.	—
12. julija	7. zjutraj	738.02 mm.	17.6° C	sl. svz.	jas.	1.10 mm.
	2. pop.	735.90 mm.	27.0° C	sl. svz.	d. jas.	—
	9. zvečer	736.68 mm.	19.2° C	brevz.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 20.9° in 21.4°, za 2.0° in 2.4° nad normalom.

Dunajska borza

dné 13. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83 gld. 05 kr.
Srebrna renta	83 „ 85 „
Zlata renta	109 „ 15 „
5% marena renta	99 „ 90 „
Akcije narodne banke	872 „ — „
Kreditne akcije	285 „ 80 „
London	124 „ 55 „
Srebro.	— „ — „
Napol.	9 „ 87 1/2 „
Č kr cekini	5 „ 88 „
Nemške marke	61 „ 10 „
4% državne srečke iz 1854	250 gld 127 „ 75 „
Državne srečke iz 1864	100 gld 167 „ 75 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109 „ 10 „
Ogrska zlata renta 4%	99 „ 25 „
5% papirna renta 5%	92 „ 95 „
5% štajerske zemljišče odvez oblig	104 „ — „
Dunava reg srečke 5%	100 gld 116 „ — „

„NARODNA TISKARNA“
v elegantnej obliki.
vizitnice
priporočila po nizkej ceni

„THE GRESHAM“,
zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Dunaj, Giselastrasse št. 1, i Pešta, Franz-Josefsplatz
v hiši društva.

Filijala za Ogersko:

št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva	frank.	87,284.420—
Letni dohodki na premijah in obrestih dné 30. junija 1884		17,134.226-05
Izplačitve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848) več kot.		149,800.000—
V slednjeji dvanaajstmesечnej poslovalnej perijodi uložilo se je pri društvu za		63,992.275—
ponudb, vsled česar znaša skupni znesek za obstanka društva na uložilih ponudbah več kot.		1,324,770.129-55

Prospekte in druga razjasnila daje

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje

pri **Val. Zeschkotu.**

(315—3)

Zemlj. obš. avstr. 4 1/2 % zlati zast listi	124 gld. — kr.
Prior. oblig. Elizabetine zapad železnice	114 „ 50 „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106 „ 25 „
Kreditne srečke	100 gld 175 „ 75 „
Rudolfove srečke	10 „ 18 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 98 „ 75 „
Tramway-društ velj 170 gld a. v.	197 „ 50 „

V „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

NOV.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Milovrh. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pól. Cena 70 kr., po pošti 75 kr.

Za nižano ceno

se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznavske knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Preširen, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trštvo z grozdem na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja 15 kr.

II. zvezek, ki obsega: Erazem Tatenbah, izvirna povest, spisal J. Jurčič. Velja 25 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, fran-coski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja 25 kr.

VI. zvezek, ki obsega: Kazen, novela, francoski spisal H. Revière, poslovenil Davorin Hostnik. — Cerkev in država v Ameriki, francoski spisal E. Laboulaye, poslo-venil Davorin Hostnik. Velja 15 kr.

Za vse 4 zvezke naj se priloži še 15 kr. poštnine, za po-samezne zvezke pa 5 kr.

KOMI,

pošten, želi svoje sedanje mesto spremeniti. — Vprašanja v Zagorje p. Savi pod šifro „Fortuna“. (420—1)

Tinktura za kurja očesa.

Najboljše in najgotovše sredstvo zoper kurja očesa in zoper trdo kožo na nogi. Ima to prednost, da se s to tinkturo kar s penzeljčkom pomaga bolni deli na nogi. V kratkem času odpravi ista brez bolečin vsakotero tr-dino z bolnih delov na nogi. Stekleničica z rabilnim na-vodom in penzljem vred velja 40 kr. (408—1)

Prodaja in vsak dan razpošilja zdravila s pošto na deželo:

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Velika partija 1 (788—103) ostankov sukna

(po 3—4 metre), v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po poštnem povzetju, ostanek po 5 gl.

L. Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati.
Uzorci proti pošiljati marke za 10 kr.

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Dunaj, Giselastrasse št. 1, i Pešta, Franz-Josefsplatz
v hiši društva.

Filijala za Ogersko:

št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva	frank.	87,284.420—
Letni dohodki na premijah in obrestih dné 30. junija 1884		17,134.226-05
Izplačitve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848) več kot.		149,800.000—
V slednjeji dvanaajstmesечnej poslovalnej perijodi uložilo se je pri društvu za		63,992.275—
ponudb, vsled česar znaša skupni znesek za obstanka društva na uložilih ponudbah več kot.		1,324,770.129-55

Prospekte in druga razjasnila daje

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje

pri **Val. Zeschkotu.**

(315—3)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.